

tolikrat namreč, kolikorkrat se rastlina seje, ki veliko gnoja potrebuje.

Za take rastline, ktere več živeža potrebujejo, te treba vselej gnojiti, postavim, zelju, repi, korenju itd., ker vemo, da repa brez gnoja nič ne velja. Žita pa, posebno v dobri zemlji dobro storé, če je prej drugim rastlinam gnojeno bilo. Če bi žitu v taki zemlji zopet posebej gnojili, bi jim ne hasnilo, ker bi zlo zrastle, poleglo, ali vsaj veliko slame, pa malo zrnja imelo.

Sicer pa bodi o gnojenju to poglobitna postavka: Vse rastline, ktere imajo debele korenine, debele stebila, veliko perje, potrebujejo, se vé da obilno novega gnoja, ker potrebujejo veliko živeža, posebno tiste, katerih koren ali perje imamo za svoj pridelek ter jih ravno za to sejemo ali sadimo; tako, postavim, korenje, pesa, repa, zelje, buče, kumare, detelja in tudi koruza. Le krompir ima raji poprejšnje leto gnojeno njivo, ne zato, da bi po novem gnoju debeljši ne bil, ampak zato, ker je na vlani gnojeni njivi krepkejši, slajši, manj vodén in manj bolan.

Tiste rastline pa, katerih korenin za živež ne potrebujemo, ampak zrnja, ne potrebujejo novega gnoja, če je prej njiva dobro gnojena bila, ker bi rastline take v novem gnoji sicer bolj rastle, pa manj in slabšega zrnja imele.

(Gor. „Gosp. list.“)

Pri živinski razstavi na Vranskem, je bilo 104 goved (15 bikov, 48 krav in 41 telic), 61 konjev (31 kobil, 22 žrebic in 8 mladih žrebcev) razstavljenih. Razdelile so se 3 svetinje in 23 premij v denarjih, skupaj 360 gld. Izmed domačih gospodarjev slovenskih je g. Fr. Šentak prejel svetinjo za svojo lepo telico domačega plemena. Za biko so dobili: Fr. Derča v Gomilskem 20 gl. Gašp. Šorn 10 gld., M. Južna 30 gld. Jan. Poznič 10 gld. Za krave je prejela Marija Miklič 25 gl., And. Župan 15 gl. in Jur. Košenina 10 gld., Fr. Žuža 25 gld., Blaž. Forstner 15 gld., Jan. Štalar 10 gld. in And. Korošec 5 gld. Za telice so dobili: Fr. Vas 25 gld., M. Klančnik 15 gld. in Fr. Omersi 5 gld.

Pridnim deklam so razdelili židane robece. Obiskovalcev je bilo veliko prišlo, okoli 3000 ljudi.

Za lepe konje so pri razstavi na Dunaji tudi štajerski Slovenci odlikovani bili. G. Matija Budja iz Vanovec in g. Matevž Rajnar sta dobila zaslužne svetinje za svoje jako lepe ljutomerske kobile. G. Jož. Slana in Alojz Juranec sta prejela pohvalna pisma. Takisto tudi g. Jak. Drnaj iz Možganec za lepo kobilu domačega plemena.

Rusko žito se sme zdaj brez cola uvažati. Ministerstvo je namreč za nekaj časa colnino odpravilo, da ne bi pri nas zavolj slabe letine na Ogorskem žitna cena preveč poskočila.

Vinorejcem svetujemo, da si kupijo za zmečkavanje grozdja: drozgalnico (Traubenmühle.) To je mašina, ki je lepo nalašč za dobro zmečkanje grozdja napravljena. Po tem takem se veliko časa prihrani, vsaka jagoda se zdrobi in zmečka in vse delo se vrši bolj snažno in točno. Mašina se dobi pri vsaki večji železni štacuni za 12—15 gld. Nobenega ne bode grivalo, kdor si jo omisli.

Novo prešo ali stiskalnico je izumil g. Jož. Hlubek, ključarski mojster v Ptui. Podobna je sicer stari naši preši, le težkega kamna na vretenici nima. Mesto tega je železno vreteno vloženo v močno hrastovo drevo, ki je tako dolgo, kakor prešpam. Drugo hrastovo deblo je položeno pod karnico med prednjima in zadnjima preslicama. Pri stiskovanju ali prešanju se žene železno vreteno, ki prešpam čem dalje bolj na vzdol vleče in jako trdno in hitro ves mošt iz grozdja iztisne. S tako prešo se veliko bolje in hitreje da prešati. Treba je le po 4 krat koš razdirati; delo pa je skoro vselej do 11. ure po noči dokončano. Kdor si svojo prešo na ta novi način popraviti želi, ta se naj obrne do g. Hlubek-a v Ptui.

Naj bližnji semniji bodo na slov. Štajerskem: 13. okt. v Oplotnicah (pri cerkvi sv. Barbare) — 15. okt. pri sv. Duhu v Ločah; pri št. Ilu pri Slov. Gradci; v Račah; pri sv. Križi pri Slatini; na Planini — 17. okt. v Pristovi v Šmarskem okraju.

Dopisi.

Iz Kozjanskega okraja. (Naši kandidati. Šnideršičev program.) Do tretjega gre rado in tako smo tudi v Brežko-Celjske okolici prišli do treh kandidatov: g. Šnideršiča, apotekarja in posestnika v Brežicah, nam ponuja nemška in nemškutarska stranka iz Gradca; g. dr. Vošnjaka nam vrivajo liberalni slovinci iz Ljubljane; g. kanonika Kosarja nam priporočajo krščanski Slovenci iz Maribora.

Da bodo stali krščanski slovenski volilci za krščanskim slovenskim možem, je jasno ko beli dan, njih kandidat ne more drug biti kakor g. kanonik Kosar!

Gg. Šnideršič in Kosar sta tudi že razposlala svoja programa med kmetske volilce, g. Vošnjak se je do sedaj izvanredno malo zakasnil.

G. Šnideršič pravi v svojem oklicu, da so ga „tovarši njegove sranke primorali“ kandidature prevzeti. Gospod Šnideršič, zakaj pa ne imenujete te svoje stranke? Se je li bojite alj sramujete? Če ste zdrave pameti, si morate misliti: najbolj neumno je, ako slovenskim volilcem vrivajo Nemci in nemškutarji svoje kandidate, prav taka je pa z menó; da mi torej

kar naravnost ne zaprejo vrat naši volilci, jim raji ne povem imena „svoje stranke“.

Seveda, težavno je biti za kandidata in poslanca „moje stranke“, pa „ljubezen do moje drage Slovenske domovine mi bo dala moč, vse težave premagati itd.“ Tako se bere v oklicu alj vabilu g. breškega narodnjaka in apotekarja. Gospod, veste kaj je ironija alj zasmeh? Šnideršič in „draga slovenska domovina!“ Kako draga vam pa je slovenska domovina? Kaj ste jej že darovali, koliko vas že stane?

Tedaj same ljubezni do drage slovenske domovine ste poslali slovenskim volilcem nemško povabilo, koje ste za silo slovenski dali prevesti; same ljubezni do „drage slovenske domovine“ vas ni ne pri družbi sv. Mohorja, ne pri slov. matici, ne pri drugih slovenskih društvih, kjer bi se lahko mecena skazali; iz zgolj ljubezni do slovenske drage domovine ne berete slovenskih časnikov, še menda niste ne krajevarja izdali za „drago slovensko domovino!“ Alj da Vam bolj po domače povem: Ni res, Vi ljubite tako slovensko domovino, kakor postavim gospodje, ki so imeli govoriti pri živinske razstavi v našem okraju. Samim slovenskim živinorejcem se je pridigovalo v nemškem jeziku; alj, kakor ljubi sl. Brežko okrajno glavarstvo našo domovino, ki ravno zdaj slovenskim volilcem pošilja nemške liste, ki hode vse prvotne volitve vodilo v nemškem jeziku. Tako blizo ljubite tudi Vi g. Šnideršič, „drago slovensko domovino“, tako bi tudi Vi skrbeli, da postane naš materni jezik „pomoček“ dušnega občenja. Da, pomoček in žalihože le pomoček dušnega občenja je bil naš jezik zmirom; poslušajte v svojej domačej lekarnici, pojdite v kancelije, povsod služi jezik slovenski le za „pomoček“, da se trepastim Slovencem kaj proda alj sicer kaj dopove. Kandidat, ki nič boljšega ne obljubi, kakor da hoče naš lepi materni jezik milostljivo kot „pomoček“ trpeti, ne zasluži druga, kakor da ga omikani svet zasmehuje!

To so nekatere pičice Šnideršičevega programa; kar še ta kandidat več govori in obeta o davkih, sodnijah, šolah — se lahko presodi iz prešnjega.

Prebravši celi program g. Šnideršiča sem se nehoté spomnil svojih šolskih let: tako govorijo in pišejo šolarji; od kandidata za državni zbor smemo več tirjati. Ako pa g. Šnideršič le šolske naloge ume sestavljati in pisati, bi ga sicer poslali na Dunaj — pa ne v zbor, ampak — v šolo — ko nebi za to že prestar bil.

Konečno še nekaj šaljivega: Šnideršičev list, ki je meni došel po pošti, ima v tretjem odstavku tako-le: „Jaz sem rojen Slovenec in sem skorej vse svoje dni bil med Slovence.“ Kdo da je te prelepe in morda neresnične pomote kriv: alj Vi gospod alj tisti, ki je prevedel Vaš spis, alj ki je črke sestavljal, alj ki je popravo oskrbel, — vse jedno — pomota je krasna! Da ste skorej vse

dni bili med Slovence — to je očitna spoved! Ako bijete med in po Slovenceh okolj Brežic — vse iz ljubezni do „drage slovenske domovine“ — so si tamošnji Slovenci sami krivi; da pa nas ne bote bili na Dunaji, bodo skrbeli naši volilni možje. —

Od Šavnice. (Kako se je dr. Ploj pri Kapeli vrezal in opekel). Dohtar Ploj je po svojih privržencih dné 5. okt. sklical volilni shod v krčmo „pod Zidom“ blizo Kapele pri Radgoni. Ali spodletelo mu je. Više 150 prijateljev g. Hermana je prišlo in zasedlo prostor. Volili so o določeni uri g. profesorja Žitka za predsednika, g. Mohoriča za namestnika in g. Kocuvana za zapisovaleca. G. predsednik da besedo g. dr. Gregorčcu iz Maribora. Govornik prebere oklic g. Hermana. Točka začko je bila od nazočih z veseljem sprejeta in naposled g. Herman med živahnim živio-klicanjem za kandidata proglašen. Zdaj še le prilomasti dr. Ploj, obdan od kakih 20—30 mož. Debelo so zdaj Plojevi gledali, pa tudi začeli kot črna živina kričati: živio Ploj! — Videvši pa, da jim drenje le pijevko dela, a nič ne pomaga, so začeli za besedo prositi. G. predsednik da besedo dr. Ploju. Tega smo dozda poznali le po njegovih debelih in strahovitih računih. Ali zdaj smo še več slabih lastnosti pozvedeli. Spoznali smo 1. njegovo nepoštenost. Kajti g. Ploj je pri shodu v Ptuj sam bil za Hermana. Spoznali smo 2. njegovo nezmožnost. G. Ploj ni govornik. Ljudje so se mu smejali, tako je besede tišal in skekal. Spoznali smo 3. njegovo politično nevednost. Gospod je časih popolnem pozabil, da je mladoslovenec. Zabredel je v državopravni program in brodaril o stvarih, katere je g. Herman stokrat bolj jasno in določno razpravljal. Občudovali smo 4. dr. Ploja predrznost. Sam je rekel, da je liberallec (brezvernec), zraven pa trdil, da vera ni v nevarnosti. Kmetje so mu ogovarjali: „Se vé, da pri vas vera ni v nevarnosti, ker je nimate!“ Zavzeli smo se 6. nad njegovo nesramnostjo. Začel je namreč po šegi liberalcev svojo nevednost pokrivati s psovanjem sv. vere, cerkve in mešnikov. On, ki je, kakor pravijo, samo v Ljutomeru nagra bil 40,000 gl., se drzne mešnike imeti za sebičneže! Rekel je, da je duhovni stan: nesramni stan. Ne dá se dopovedati, koliko nevoljo in razdraženost so te besede pri nazočih, vernih, krščanskih moževih napravile! Le velikemu prizadevanju g. predsednika se ima Ploj zahvaliti, da ga niso iz stola potegnoli, da so ga še daleč poslušali. Toda Ploj ne preneha nesramen biti. Izustil je za vernega kristjana grozne besede: „Jaz sem za to, da se katoliška cerkva popolnem podvrže pod svetno oblast!“ To je bila njegova zadnja beseda. Dalej ni smel govoriti. Ljudstvo je bilo razkačeno. Spoznalo je, da bi dr. Ploj sv. cerkvo najrajši Pilatom in Herodežem izdal. Neki kmet je glasno

djal: „Taka cerkev nebi bila več katoliška, postala bi — ministerska“. Razžaljeni možje so čem dalje bolj srdito zahtevali, da naj dr. Ploj odstopi in se pobere. In to je naposled tudi storil. Pobral je šila in kopita, ter s svojimi privrženci hišo zapustil. Zdaj poprime g. Pečovnik iz sv. Lenarta besedo in zagovarja krščanske šole za krščanske otroke. Krepke besede so kmetom sila dobro dejale; celó razveselilo pa jih je slišati od kmetskega govornika, da je ves št. Lenartski okraj za g. Hermana! G. predsednik zdaj proglašja uspeh ali sad denešnjega zborovanja. Izreče, da so nazoči volilci radgonskega in sosednih okrajev dr. Ploja zavrgli in zopet proglasili za svojega kandidata g. Hermana. Z gromovitim živio-klicanjem na g. Hermana je bil zbor sklenjen. Pristavljamo še, da smo dr. Ploja tudi spoznali po njegovih pajdaših — zagrizenih in starih nemškutarjih, n. p. Špirku, in liberalnih Kreftih. Naši ljudje so se zavzeli, kako so nekateri zunaj hiše psovali sv. vero, cerkvo in mešnike! Marsikateremu so se oči odprle, da vidi propad, v katerega liberalizem ljudi peha. Vi pa g. dr. Ploj osnajte še več shodov, da Vam še več takih blamaž na hrbet zapišemo.

Od Savine. (Sovražniki zedinjene „Slovenije.“) Kdo in kje so? „Narodovci“ jih iščejo v slovenski pravni stranki, kakor kaže njih bodeči napad na našega kandidata, č. g. Kosarja. Ali v vrstah pravne stranke jih bodo za vse čase zaštonj iskali! Kdor to v njenem programu najde, ga ali ne ume ali ga noče umeti. Zedinjeno Slovenijo, kakor hitro bo po potu prava mogoča, bomo tudi mi z razpetimi rokami objeli. Ali kdor v sedanjih razmerah politično zedinjenje Slovencev poudarja ali celó tirja, ta narodni stvari več škoduje, kakor koristi.

Prvo, za kar zdaj gre in kar doseči je po poti prava že zdaj mogoče, je to, da se š. 19. osnovnih pravic strogo in brez izjem v djanje vpelje. To je bilo tudi stališče Hohenwartovega ministerstva. Ko smo to dosegli, bomo dalje govorili. To vse vejo in čutijo „Narodovci“ tako dobro, kakor mi. In g. dr. Vošnjak se mora najbolj spominjati, kako se je glasila spomenica, katero so štirski deželni poslanci meseca maja l. 1871 Hohenwartu osebno izročili in kaj so pri tisti priliki z ministrom govorili. Bilo je prav to, kar je zgoraj rečeno. Ali „Narodovcem“ služi dobro v dosego jih namenov, da katoliški slovenski stranki odpad od zedinjene Slovenije očitajo, da toliko ležej pod krinko rodoljubja svoje brezverske liberalne namene skrivajo. Kje so tedaj sovražniki zedinjene Slovenije? Njih gnjezdo je v „Sl. Narodu“, nad katerim čuje našopirjena trojica onih, ki v „Brencljnu“ govoré: trije smo, ki vemo vse!

Po trudapolnem, 30letnem delovanju „Novic“ in drugih časnikov in rodoljubov, smo se politi-

ško razkosani Slovenci vedno bolj in bolj med seboj bližali v mišljenji, prizadevanji in pisavi: čutili smo se kakor eno telo! Prva in najvažnejša stopinja do zedinjene Slovenije je bila že storjena. Snovali smo zavode, h katerim so pridno donašali vsi Slovenci in vsi stanovi. Pridi pa „Sl. Narod“, in na mah razdere lepo slogo in edinost; napade z besno togoto cele vrste marljivih delalcev na narodnem polji, in za plačilo vsega tega, kar so za narod že storili, jim odreče tudi poslednjo iskrico rodoljubja, ter jim vtisne marogo „brezdomovinstva“. In taki ljudje, ki po segi vseh liberalcev le podirati znajo — zidati pa ne umejo, se zdaj drznejše napihovati, da so le oni, ki varujejo idejo zedinjene Slovenije in za njo delajo! Po pravici so „Novice“ o njih pisale, da kjer ti ljudje hodijo, tam še trava ne raste, toliko manj bode iz njih strupene setve prirastla zedinjena Slovenija; sled, ki ga za njimi vidimo po Štajerskem, Kranjskem in Goriškem, je le razdor in medsebojno sovraštvo!

Iz Konjic. 6. okt. (Volitve. —) V petek popoldne ob štirih bodo pri nas kmetje si zberali pet volilnih mož, ki bodo 20. t. m. v Konjicah državnega poslanca volili. „Liberalcem“ alj nemškutarjem ni zadosti, da so kmetom volitvene pravice popolnem skrhili, zdaj jim še po vsej sili nemčursko-liberalnega poslanca vriniti hočejo. Kakošna da je volitvena pravica naših kmetov v primeri s tržani, naj te-le številke povedó. Vsak tržan, kateri plačuje po 10 gld. davka, velja toliko, kakor 500 prebivalcev na kmetih. Tržan sme sam poslanca voliti, ako le 10 gld. plačuje, kmetov je pa v naši občini nad 80, ki od 10—19 gl. davka plačujejo, pa pri volitvi volilnih mož nimajo še besede ne govoriti. Kamški strah Seidl je bil tudi zraven; ko so se tako različno kmetom in tržanom pravice odmerjale. Nikjer ni bilo slišati, da bi se bil takrat g. Seidl za kmeta oglašil. Zdaj pa naši „liberalni purgerji“ hočejo z lažmi in obrekovanjem srea naših slovenskih kmetov domačemu kandidatu g. prof. Pajku odvzeti, da bi jih le tujcu, liberalcu naklonili. Profesor Pajk, naš kandidat — ni bil iz službe pregnan — to laž so si liberalci zmislili — on se je za čas sam službi odrekel, ker so ga z oper njegovo voljo hotli v drugo mesto prestaviti. On tudi ne čaka desetakov, katere bi na Dunaji v „reichsrathu“ služil. On v Mariboru brez krajcarja iz državne kase ložej živi, kakor na Dunaju z desetakom na den. Da bi kmetom nemčurja za poslanca vsilili, se predrznejše kmetom reči: „Poprej ne bojo štibre manjši, dokler da se z Nemci (menda Prajzi?) ne združimo.“ Zadnjokrat so konjiški tržani svoje glase dali c. k. šolskemu ogledi Vrečkotu, ter so tudi kmetom prigovarjali, naj bi njega volili. Vrečko je nedavno v Celji pokazal, kakošen ptič da je. Očitno je živžgal liberalno pesem, da se naj kršanski nauk in duh. vaje iz šole bacnejo. In Konjiškim pur-

garjem se je ta ptič dopadel! Kmetje! odprite svoje oči in glejte! Alj si res želite takšnega poslanca, ki hoče, da bi se krščanski nauk nič več v šoli ne učil? Konjiški purgarji Vam ga hočejo vsiliti. Alj jih hočete poslušati? Bodite modri! Ne dajte se premotiti! Glejte! da vas ne bodo kedaj Vaši otroci kleli! Purgarji nimajo z volitvami v kmečkih skupinah nič opraviti; oni volijo zdaj sami za se!

Iz ormuškega okraja. (Uradniška modrost; vlada se prě v volitve ne vtika?) Pretečeni mesec bili so vsi predstojniki ormuškega okraja v Ormuž poklicani, da sprejmejo liste, v ktere se imajo volilec za prvotne volitve zapisati. Uradnik ptujskega glavarstva, tajnik, gosp. R., pri tej priliki pričajoče kmete tako podučuje: „Vi boste v kratkem volili v državni zbor, pravi kandidat še ni znan, svoj čas bodete ga zvedili. — Samo toliko vam povem, duhovnikov nikar ne ne poslušajte. Kedar vam v cerkvi evangelski nauk oznanujejo, tedaj jih poslušajte; te zunanje reči jih pa celo nič am ne grejo. Oni le skrbijo za se in za papeža, papežu pa dobro gre, so bogatejši, ko kateri kralj alj cesar na sveti, oni v samem zlati plavajo.*) Sedaj ni več tak, ko v starih časih; če je kaki fajmošter rekel kmetu: jutro mi priženi tvojo kravo, je kmet to hitro mogel storiti, in krave se je znebil“. — Gosp. R., v kateri zgodovini ste zasledili take zlate čase za fajmoštre? Res vi veste čudne reči. Nad tem govorom so kmeti res ostrmeli, le gosp. S. od Svetinj je pritrdil; da, taka je! —

Kdo je večega občudovanja vreden: Gosp. R. alj S.? Gotovo govornik. — Ta je študiral 3 normalne razrede, potem pol leta preparandenkurs, in tako je postal kantnar, iz kantnarja sedaj c. k. tajnik ptuj. glavarije! — Alj taki uradniki ne delajo vladi sramote s svojo puhlostjo? Znabiti bi nam „Brencelj“ odgovoril? —

Iz Prage, 5. oktobra. (Mladočehi in kat. cerkev.) Devetstoletnica ustanovljenja škofije slavila se je v Pragi skoz celi mesec sept., do 5. t. m. Bila je res velikanska slovesnost, katere se je udeležilo veliko tujih škofov in drugih imenitnih svetovnjakov, kakor tudi duhovnikov in navadnih ljudi. Vrhunec dosegla je slovesnost 28. septembra, v praznik sv. Vavrlava ali Venceslava, posebnega patrona češkega kraljestva. Določeno je bilo za ta dan, da se verni domači in tuji v Karlinskej cerkvi sv. Cirila in Metoda ob 7. uri pri sv. meši zberejo in se od tam podajo skoz celo mesto v procesiji v stolno cerkev sv. Vida na Hradčin-u. Kaj so pa nemški in češki liberaluhi pri tem naznanilu počeli? Zadnje dni so v svojih novinah vsakovrstne laži trosili in hujskali proti tej svečanosti. Pražane so odgovarjali, da se slovesnosti ne udeležijo, ter so svetovali, da se naj procesija, ako bo vendar po

mesta šla, moti in razžene. Liberalna društva so bila sklenola, da se z svojimi udi zberó na Frančiškovem obrežji Veltave, in tam verne domačine in tuje sramotno razženó in tako celo slovesnost zatró. — Slavnostni komité je to zvedel in se obrnil do predsednika avstrijske policije na Dunaji, g. Marx-a, kteremu so razmere v Pragi, kjer je prej služil, dobro znane, in ta mož je voditelje slovesnosti zagotovil, naj bodo brez skrbi, on pozna dobro razmere katoličanov med pražskimi liberaluhi in bo vsakega, ki se bo upal naravnost s kakim dejanjem svečanost motiti, dal po svojih podložnih službenikih zapreti. —

Mladočeski hujskalci so res domače toliko premotili, da se je Praga velikanske slovesnosti sploh le malo udeležila. Hudobni zijalci so pokriti smodke kadili tik procesije. Romarjev je pa prišlo bilo več 1000, in samo duhovnikov je bilo blizo 500. Na vseh voglih in po ulicah so bili policaji v mnogem številu razpostavljeni in mestna straža je v svojej krasnej obleki duhovnike častno spremljala skoz celo mesto. Za duhovnostvom so šli zlahtniki in staročeski velmožje, kterim se je v cerkvi sv. Vida še celó luteran Palacki pridružil. Pisatelj tega je priča, da se je res tako godilo. Mladočehi, ki sami za Boga ne marajo in še drugim moliti ne pustijo, so prijatelji mladoslovencev, kteri tudi vedno zoper vero in duhovnike hujskajo in so v svojem glasilu „Slov. Narod-u“ z veseljem ponatisnoli že pred začetkom Praške svečanosti opravljive besede „Narodnih listov“, da Praška škofija ni za češki narod nič storila, zato se naj narod svečanosti ne udeleži!

Takšni so ti ljudje, ki pa vedno pravijo, da niso zoper vero in duhovnike! Le volite si takih, kakor so dr. Vošnjak, Zarnik in drugi, in zgodilo se Vam bo, da brez policije ne boste smeli nobene cerkvene slovesnosti javno obhajati!

Dostavek.

S poročilom volilnega shoda pri Kapeli naj primerijo častiti bralci nesramne laži, s kterimi se drzne „Narod“ ljudi slepiti, ko piše skoz in skoz lažnjivo tako-le: — „Iz Ljutomer-a se nam telegrafira: Volilni shod pri Kapeli je bil mnogoštevilno obiskovan. Klerikalci so pod komando kaplana Kocuvana kakor divja žival kričali, vendar je narodno-liberalni program kandidata dr. Ploja z veliko večino bil sprejet. Radgonski okraj stoji z večino na strani dra. Ploja, samo mežnarji so bili za Hermana.“

Za poduk in kratek čas.

Ne vsakemu verjeti, trdneje hram zapreti,

ali
novoslovensko figamoštvo.

Sedanje volitve imajo to prednost ali prav

*) Konjsko kopito! Ta je pa pri „Narodu“ v šolo hodil in se liberalnega a-b-c že naučil. Uredn.